

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

ősz körlevele

2012. szeptember

Lehet másé a múlt?

*„Ezért, ha valaki Krisztusban van, új teremtés az:
a régi elmúlt és íme: új jött létre” (2Kor 5,17)*

A tanulságos állatmeséiről ismert ókori görög költő Aesopus, a hagyomány szerint rút és torz külsejű ember volt, ráadásul beszédhibás, mégis nagy tisztelet övezte Athénban. Az emberek gyakran fordultak hozzá tanácsért. Történt egyszer, hogy egy Athénba tartó idegen megszólította a városkapuban üldögélő öreg meserőt, és megkérdezte tőle:

-Mondja csak mester, milyen emberek élnek ebben a városban? Barátságosak, befogadók, vagy ellenségesek? – Aesopus, a válasz helyett visszakérdezett.

-Honnan jöttél?

-Argoszból – felelte az idegen

-Ott milyen emberek élnek?

-Argoszban? Hazugok, megátalkodottak, igazságtalanok. Azért is jöttem el onnan.

-Kár volt – felelte Aesopus – Sajnos Athénban sem különbek az emberek.

Nem sokkal később egy másik idegen ért a városkapuhoz, és mivel úti célja hasonló volt, kérdése is hasonlóképpen hangzott.

Aesopus tőle is megkérdezte.

-Honnan jöttél?

-Argoszból – hangzott a válasz

-Ott milyen emberek élnek?

-Argoszban? Barátságosak, kedvesek, becsületesek. Alig várom, hogy viszatérhessek oda.

Szerencséd van – válaszolt Aesopus – Athénban is hasonlóan jó emberekre lelsz majd.

E történet szerint a világhoz és az emberekhez való viszonyunkat nem a külső körülmények, hanem előzetes tapasztalataink, múltunk határozza meg. Az Athénba tartó idegenek a jövő felől érdeklődtek, de Aesopus a múltjukra, előzetes tapasztalataikra kérdezett rá, és adott ugyanarra a kérdésre kétféle választ.

A kérdés adott számunkra is: *mi honnan jöttünk?* Bizonyára egészen eltérő válaszok születnek erre a kérdésre. Bármilyen helyzetben is vagyunk, az előzetes tapasztalatok meghatározzák, hogy hogyan értelmezzük életünk eseményeit és meghatározzák hozzáállásunkat a jövőhöz. Sokszor már az is segít, ha tudatosítjuk ezt a tényt. A múltat hordozzuk a jelenben, és vele indulunk a jövőbe. Ezt jellemzi Babits Mihály az *Esti kérdés* című versében: *„merengj a messze multba visszaróván / melynek emléke édesen gyötör, (...) / melynek emléke sohse lehet hűvös / melynek emléke teher is, de kincs is;”*

Ezek szerint tehát lehetetlen az újrakezdés, mert a múlttól nem tudunk szabadulni. Pál apostol mégis azzal szólít meg minket – ahogy egykor a korinthusi gyülekezetet – hogy egyetlen útja mégis van annak, hogy új jöjjön létre az életünkben. Ehhez azonban új teremtésre van szükség. A teremtés azt jelenti, hogy a semmiből jön létre valami. Úgy is fogalmazhatom: létrejön valami, aminek egyáltalán nincs múltja, előzménye. Erre egyedül Isten képes. Mi csak a meglévőből tudunk alkotni valami mást, de előzmények nélküli újat semmiképpen. Hiszen – ahogy az előbb már megfogalmaztuk – erre egyedül Isten képes. De Ő képes rá! Vele, pontosabban *„Benne”* van új teremtés mindenki számára.

„Ezért, ha valaki Krisztusban van, új teremtés az” – de mit jelent Krisztusban lenni? Ezt a karakteres kifejezést az Újszövetségnek szakszóval úgy nevezzük: *locativus mysticus*, azaz titokzatos, misztikus helyhatározó. Krisztusban lenni azt jelenti, hogy minden oldalról Jézus vesz körül. Benne vagyok Krisztusban, azaz Ő az életemnek a meghatározó, éltető közege. Ez azt is jelenti, hogy Jézus Krisztus egész földi életében, kereszthalálában és feltámadásában engem hordozott, hiszen Benne vagyok Krisztusban. Nem csak része az életemnek, hanem a teljessége.

Világlátásunkat, az emberekhez való viszonyunkat nem a külső körülmények, hanem előzetes tapasztalataink, a múltunk határozza meg – hangzott az aesopusi megállapítás az elején. Ennek igazságát nem nehéz belátni. De emellé állítsuk oda az apostoli biztatást: *aki Krisztusban van, annak múltja a húsvéti esemény*, és ez az, ami meghatározza életét. Nem a rossz döntések, nem a visszavonhatatlanul elszalasztott lehetőségek, nem a sérelmek, nem a gyorsan kimondott bántó szavak, amelyeket adtunk vagy kaptunk, nem a keserű tapasztalatok – hanem a húsvéti esemény, ami mindent átértékel ezen a világon. Jézus Krisztusban új múltat kaphatunk, ami jelenünket és jövőnket is befolyásolja. Aki hittel megragadja ezt az evangéliumot, annak az életében valami gyökeresen új kezdődik el, ami minden addig felülír. Adjuk hát Krisztusnak múltunkat, hogy Benne megtaláljuk a jövőt, így jöhet létre új a jelenben.

Grendorf Péter
lelkész

„Nem csak kenyérről...”

Gyülekezetünk anyagi helyzetéről őszintén

Lovas-Jonák Mariann pénztáros beszámolója

Huszonegy éve vagyok az Angyalföldi Gyülekezet tagja. Tizenkét éve vagyok presbiter. Elmondhatom, hogy nem csak az elmúlt öt hónap pénztárosi tapasztalata alapján, hanem hosszú évek alatt újra és újra felvetődő problémák kapcsán éreztem azt, hogy itt az idő ismét, hogy a pénzügyekről beszéljünk.

„Meg van írva: Nem csak kenyérről él az ember, hanem minden igével, ami Isten szájából származik.” – mondja Jézus, a Kísértőnek. (Mt 4, 4). De nem azt mondja, hogy kenyér nem kell.

Nem olyan régen hallottam egy anyagi szempontból is virágzó keresztény közösség vezetőjének lányától, hogy ők úgy gondolják, Isten igéjének átadása egy szolgáltatás, annak pedig ára van... Nos, én nem gondolom, hogy a gyülekezetben végzett szolgálat pénzben mérhető lenne, de fontos tisztáznunk, hogy mi az, amiért arra buzdítunk mindenkit, hogy anyagilag is támogassa gyülekezetünket, és hogy mi az az összeg, ami ténylegesen hozzájárul annak fenntartásához.

Isten igéje minden vasárnap és ünnepnapokon hangzik templomunkban. Egyértelmű, hogy aki bejön meghallgatni, attól nem szedünk belépő díjat. Örülünk, hogy eljön és reméljük, ő sem bánta meg, hogy eljött hozzánk. Ugyanakkor minden vasárnap körbejár a persely, és ez sem véletlen. Ugyanúgy, mint bármelyik háztartásban gyülekezetünknek is vannak havi (víz, villany, egyéb közüzemi díjak, télen fűtés) és rendkívüli kiadásai. Ezeknek ára van, amelyet a gyülekezetnek kell kigazdálkodnia.

Mi önálló gyülekezet vagyunk, és az is szeretnénk maradni. Ez azt is jelenti, hogy a lelkészünket is el kell tartani, és igen, ennek is költségei vannak, még hozzá a mai bérek és juttatások mellett mondhatjuk, hogy szerény költségei.

A számlák minden háztartásban jönnek, és mindenki azon igyekszik, hogy be is tudja fizetni azokat. Nálunk sincs másként. Ahhoz, hogy a megfelelő lelki táplálékban részesülhessünk, az anyagi fedezetet is meg kell teremtenünk. Azt hiszem, ez mindenki számára világos. A kérdés inkább az, hogy ki és hogyan biztosítja ezt.

Sokan gondolják azt, hogy az egyházakat az állam támogatja, „a papok” jól élnek, nincs szükség arra, hogy mi is pénzt adjuk nekik. Sajnos ez így nem igaz. Minden evangélikus gyülekezet anyagilag független, önálló egység. Amelyik ezt nem tudja megoldani, annak megszűnik önállósága és függetlensége, összevonják egy másik egyházközséggel. De azért az könnyen belátható, hogy minden evangélikus közösség célja az, hogy el tudja tartani a lelkészét, és fenn tudja tartani a templomát és egyéb épületeit. Hogy ne csak általánosságokba beszéljünk, nézzük meg, hogy ez nálunk mit jelentett 2011-ben.

Kiadások
2011-ben:

Fővárosi Gázművek	752.668,- Ft
ELMŰ	478.984,- Ft
Díjbeszedő	343.826,- Ft
Telefon	90.667,- Ft
Lelkészi juttatás	1 454.634,- Ft
Egyéb	472.283,- Ft
Összesen	3 593.062,- Ft

Bevételek
2011-ben :

Perselypénz	930.315,- Ft
Egyházfenntartói hozzájárulás	486.000,- Ft
Adomány	584.000,- Ft
Lakáshasználati adomány	1 380.000,- Ft
Egyéb	32.500,- Ft
Összesen	3 412.815,- Ft

Szeretném kihangsúlyozni, hogy ez a táblázat nem teljes. Ez nem a 2011. évi költségvetésünk, de azért nincs nagyon messze attól, és két dolog nagyon jól látszik belőle.

Az egyik az, hogy a kiadásaink meghaladták a bevételeinket. A másik pedig az, hogy a lakáshasználati adományból befolyó összeg nélkül egyszerűen nem tudtunk volna fennmaradni. Ha nem tartjuk fenn magunkat, nem vagyunk önálló gyülekezet!

Pedig nem lenne ez olyan nehéz. Átlagosan egy évben 100-150 ember fordul meg gyülekezetünkben. Ebből körülbelül 50 rendszeresen, a többiek pedig a keresők, illetve a keresztelők, esküvők, temetések miatt hozzánk látogatók. Ha minden tagunk legalább egy, a presbitérium által meghatározott, minimális egyházfenntartási hozzájárulást befizetne minden évben, akkor nem lennénk veszélyben.

Lehet vitatkozni arról, hogy mindenki ugyanannyit fizessen-e, vagy mi alapján határozzuk meg, hogy ki mennyit. Ez az elkövetkező presbiteri ülés(ek) témája lesz majd. Én nagyon remélem, hogy meg tudunk határozni egy olyan összeget, amely segíti, hogy fennmaradjunk, de erőn felüli terhet senkire sem ró.

Az evangéliumi történet szerint az özvegyasszony 2 fillérével minden vagyonát bedobta a templomi perselybe (Mk 12,41-44). Mi ezt nem várjuk! Senkitől sem kérjük, hogy erőn felül adjon, és végképp nem szeretnénk, ha az lenne a mérce, hogy ki tud többet adni. De ha azt akarjuk, hogy gyülekezetünk önállósága és függetlensége megmaradjon, ahhoz hozzá kell járulni mindnyájunknak imádsággal, tettekkel és anyagi javakkal is.

2012. október 22-én, a XIII. kerületi keresztény felekezetek összefogásának eredményeképpen egész napos ökumenikus családfesztivál lesz a *Radnóti Miklós Művelődési Központban (RAM)*. Az összefogást az a közös felismerés indította el az angyalföldi keresztény gyülekezetek vezetőiben, hogy noha kétségtelenül vannak közöttünk hitvallásbeli különbségek, de a környezetünkben tapasztalható céltalanság, kiábrándultság, és a családokban is tapasztalható életrontó erők ellen a Megváltóba vetett hitről való közös tanúskodással tudunk a leghatékonyabban harcolni.

A program összeállításában mindhárom történelmi felekezet kivette a részét, de a koordinálás sokszor hálátlan feladatát, a Lehel téri Szent Margit Plébánia esperes-plébánosa, *Várnai Péter* vállalta el. Az ő Isten adta szervező készségére és tapasztalatára nagy szüksége volt a lelkes szervező csapatnak.

A sokszínű és tartalmas programok között minden korosztály megtalálhatja a neki megfelelőt. A gyermekek számára – a nem melleleg evangélikus – *Levente Péter* mindig élményszerű előadását emeljük ki. A fiatal felnőtteknek és az idősebbeknek pedig elég néhány nevet említenünk: *Pál Feri atya*, *Pálhegyi Ferenc*, vagy a népszerű grafikus *Simon András*. De bemutatkoznak a helyi gyülekezetek kórusai is. Lesz Sajtóklub az Új Ember, az Evangélikus Élet és a Reformátusok Lapja szerkesztőivel. A részletes programot hamarosan hirdetjük, de lehet érdeklődni a Lelkészi Hivatal elérhetőségein is. A belépés természetesen ingyenes, előzetes regisztráció szükséges, így válik lehetővé a szerény ebédre való jelentkezés is, amely szintén a helyi keresztény közösségek ajándéka. Hívogassunk erre minél többeket, nem-hívó családokat is a környezetünkben!

Mi evangélikusok Luther Márton szellemi örököseiként, a Szentírás és az egyetemes keresztény hagyomány alapján, hisszük és valljuk, hogy Jézus Krisztusban Isten emberré lett, sőt egy család tagjává, hogy meghívjon bennünket Isten családjába, ahol egy Atya gyermekei lehetünk mindannyian hit által. Mi foglalkhatná össze jobban a házasságról, családról vallott biblikus meggyőződésünket, mint korál-énekünk, amellyel Isten áldását kérjük az angyalföldi családokra és a fesztiválra. „*Mily boldog ház, hol szeretetben egyek, / És hitben járnak férj és feleség, / S mint akik, Jézus, benned eggyé lettek, / Egy keskeny úton sietnek feléd! // Mily boldog ház, hol szülők imádsága / Rád bízva Jézus, a kicsinyeket, / És ahol őket, gyermekek barátja, / Hű szeretettel véded, vezeted*” (Evangélikus énekeskönyv 481,2-3)

-gr-

Gyermekrovat

Hívogató gyermekbibliakörre

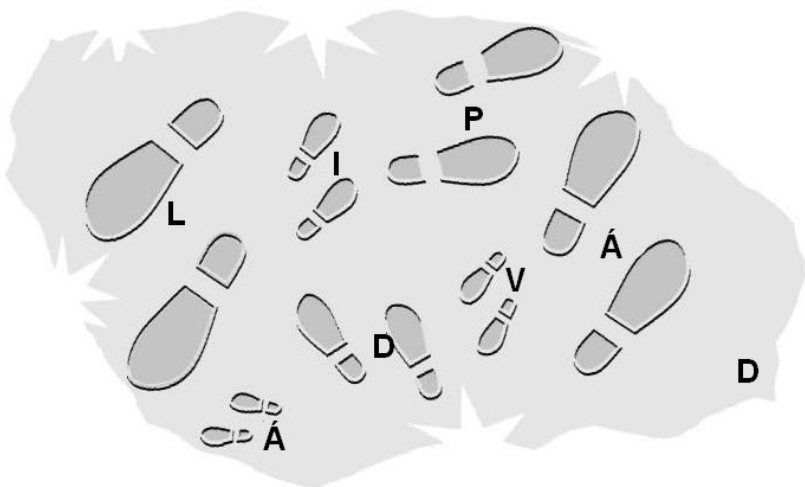
Isten tenyerén hordoz bennünket — Jézus lábnymait követjük címet viseli ebben a tanévben az istentisztelettel párhuzamos gyermekalkalmunk. De ha a gyerekek nyelvén mondanánk „egyszerűen „Tenyerekről és talpakról” lenne szó, már a jelenlét-követő meglepetésre is gondolva, miközben Gondviselő Atyánkról és Megváltó Urunkról fogunk tanulni.

Kísérleti jelleggel, „csoporthelyes” létszám esetén két korcsoportra osztanánk a gyermeket, hogy az életkori sajátosságoknak megfelelően gyarapodjanak hitben, tudásban.

Játékos fejtörő

Ezzel a feladattal kicsik és nagyok együtt dolgozhatnak. Két olyan bibliai személynek rejtettük el a neveit a cipőnyomok között, akiket Isten különösen is a tenyerén hordozott. A legkisebb cipőnyomtól (ami annyira kicsi, hogy emberi szem nem is érzékeli) a legnagyobbig eljutva kiolvasható a két név!

A helyes megfejtők jutalomban részesülnek, ha a gyermekbibliakörök egyikén a megoldást leadják!

Ebben a tanévben is megszólítjuk gyülekezetünk jövőjét, a legkisebbeket és édesanyjukat a *baba-mama körön* való részvétel felajánlásával. Ebben az évben a *Gyermekek a Bibliában* átfogó téma adja találkozásaink vezérfonalát. Az első alkalomra szeptember 14-én kerül sor. Részletekről érdeklődni lehet Grendorf-Balogh Melindánál.

Mindenkit szeretettel várunk tanévnyitó istentiszteletünkre, melyet *szeptember 9-én 10 órakor* tartunk, és meglepetésekkel készülünk mindenki számára!

Nem ejt hibát

Ismeretlen szerző után németből fordította Túrmezei Erzsébet

Ha különösnek, rejtelmesnek
látszanak Isten útjai,
ha gondok örvényébe vesznek
szívem legdrágább vágyai,
ha borúsán búcsúzni készül
a nap, mely csak gyötrelmet ad...
egyben békülhetek meg végül:
hogy Isten sosem ejt hibát.

Ha tervei igen magasak,
s irgalma kútja mély nekem...
ha a támaszok mind inognak,
ha nincs erő, nincs türelem,
s tekintetem sehohé célt nem lát
vaksötét, könnyes éjen át...
egy szikrácska hit vallja mégis,
hogy Isten sosem ejt hibát.

És ha szívem megoldhatatlan
kérdéseknek betege lett,
mert elkezd kételkedni abban,
hogy Isten útja szeretet...
minden elfáradt sóvárgásom
békén kezébe tehetem,
s elszuttoghatom könnyek között is:
Ő nem ejt hibát sohasem.

Azért csend, szívem! Engedd múlni
a földi múlt életet!
Majd a fényben látni, ámulni
kezdesz: Mindig jól vezetett!
Ha a legdrágábbat kívánja,
a legsötétebb éjen át
menekülj a bizonyosságba,
hogy Isten sosem ejt hibát!

Túrmezei Erzsébet diakonissza költőnő, műfordító ebben az évben lenne 100 éves. Egyházunk ezt az évet ezért Túrmezei Emlékévként nyilvánította. Ezért (is) ajánljuk ezt a verset gyülekezeti tagjainknak megerősítésképpen a hétköznapi nehézségek leküzdéséhez is.

Állandó alkalmaink

Minden vasárnap 10 órakor tartunk *istentiszteletet*, párhuzamosan pedig a 2-12 éves korosztállyal *gyermekbibliakör* folyik, melynek témája a tanévben: Isten tenyerén hordoz bennünket – Jézus lábnyomait követjük.

Októbertől indul a *gyülekezeti hittanóra*, illetve az *ifjúsági óra* a szülőkkel történő előzetes egyeztetés alapján

Csütörtökönként 10 órai kezdéssel lehet bekapcsolódni *bibliaórái alkalmainkba*, témánk továbbra is Lukács evangéliuma

Hó második és negyedik péntekén 10 órakor kezdődik a *baba-mama kör*

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség
1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207
angyalfold.lutheran.hu, angyalfold@lutheran.hu
Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964
peter.grendorf@gmail.com

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg. Készül a Graphic nyomdában.
Szerkesztő: Grendorf-Balogh Melinda